

(Фонд за стратешку културу, 17.08.2009)

Ако је веровати српским медијима, већ најављена за 20. октобар посета председника Русије Дмитрија Медведева Београду имаће судбоносни значај за Србију. Сам термин доласка руског лидера изабран је симболично: 20. октобра 1944. године југословенски партизани и јединице Црвене армије су после крвавих битака ослободили Београд. У Србији не сумњају, да ће руска страна и даље пружати тој балканској земљи свестрану политичку и економску помоћ. Њени основни правци су познати: подршка српском захтеву у Међународном суду ОУН у вези проглашења незаконите независности Косова (претрес ће почети 1. децембра) и енергетска сарадња. Током последњих дана томе је придодато и одобравање српској влади кредита у случају да пропадну садашњи преговори Србије о новој транши са Међународним монетарним фондом.

Међутим, уз традиционално обраћање „матушки – Русији“ у тешким за себе тренуцима, актуелне српске власти истовремено чине потезе, који евидентно угрожавају даље опстајање Србије као јединствене државе. Уз пратњу апела који одјекују са високих међународних трибина да се поштују суверенитет и територијални интегритет Српске државе, њено руководство већ је донело одлуку којом се на територији земље стварају нова „косова“. Ради се о спровођењу административно-територијалне реформе, којом се предвиђа трансформисање Србије у заједницу региона.

До најновије реформе у саставу Србије налазиле су се две аутономне покрајине – Војводина и Косово и Метохија. Остали пак део територије републике словио је за Централну Србију и налазио се у директној подређености републичким властима. Међутим, почетком јула Скупштина Србије усвојила је закон о регионалном развоју, према коме се територија земље дели на седам региона.: Војводина, Београд, Западни регион, Источни регион, Централни регион, Јужни регион и Косово и Метохија.

Спровођење регионализације – то је главни захтев који је Европска унија 2008. године предочила Србији као услов за пријем земље у ту организацију. Индикативно је, додуше, да се у званичним одлукама о захтевима Брисела вешто заобилази питање Косова као једног од српских региона. Константно се потенцира да на територији те српске покрајине функционише цивилно-полицијска мисија Европске уније. Међутим, нерегулисани статус Косова, по мишљењу ЕУ и његовог известиоца за Србију Јелка

Пише: Петар Искендеров
уторак, 18 август 2009 18:08

Кацина, није препрека за регионализацију преосталог дела земље. Чак штавише, Српска држава, по речима словеначког дипломате, просто је у обавези да се регионализује ако жели „да користи помоћ коју Европска унија одобрава земљама – кандидатима“.

Према информацијама српских издања, најпре је влада земље намеравала да изврши регионализацију тек у „статистичком“ плану – као меру за уређење питања полагања рачуна и планирања. Међутим, пре неколико месеци огласио се и председник Борис Тадић са својом изјавом која се не сме заобићи. Он је захтевао да се не ограничава административно-територијалним корекцијама, већ да се на регионе реално пренесе значајан део овлашћења централних власти, због чега је потребно да се унесу и принципијелне промене у уставу земље. „Није природно да само Војводина у Србији буде регион са фиксираним правима, док истовремено и други региони желе да стекну иста таква права“. Имајући у виду да је Војводина данас већ разрадила и усвојила сопствени Статут, који јој даје политичко-административну, буџетску и пореску самосталност, конституциона иницијатива српског председника представљала је ништа друго до сигнал сепаратистима свих других боја да не заостају иза мађарске сабраће.

Не треба се чудити што су након сличних изјава Бориса Тадића све етнополитичке елите и локални „кнезчики“ у Србији пропричали у исти глас. Према писању недељника „НИН“, предвиђену Законом о регионалном развоју поделу земље на седам региона „скоро нико не доживљава као коначан, већ обрнуто, већ се предлажу „кандидатуре“ за нове регионе и прекрајање постојећих“. У првим недељама разматрања новог нацрта закона одређене су будуће „вруће тачке“ на мапи многострадалне Србије – насељене албанцима јужне српске општине Бујановац, Медвеђа и Прешево, и историјска област Санџак на граници Србије, Црне Горе и Босне и Херцеговине. Председник општине Бујановац, албанац Шаип Камбери, позвао је да се на југу Србије формира „регион који кореспондира са евроатлантским духом“, а његов колега из општине Прешево Рагми Мустафа је конкретизовао, да је тај корак „позван да олакша решавање економских проблема и спровођење интегрисања са Косовом“.

Додуше, опсност по јединствену српску државност нипошто не постоји само у тим регионима. Данас се парама Европске уније реализује обухватни програм пресељења у област Поморавља циганског становништва из осталих региона Србије и других република бивше Југославије. Управо цигани треба да буду државотворни народ Поморавља са центром у Нишу – трећем по величини граду Србије. Овај пројекат ће омогућити да се у том региону Србије створи жариште перманентне напетости, што одговара интересима странке „Г-17 плус“, на челу са вице-премијером Млађаном Динкићем. Та крајње прозападна странка намерава да се већ ове јесени трансформише у „Странку региона“ како би објединила регионалне елите и промовисала се као једина снага која је способна да спречи Србију од распада.

Саборци господина Динкића у реализацији програма регионализације Србије су Ненад Чанак (оснивач и лидер Лиге социјал-демократа Војводине, један од идеолога мађарских сепаратиста и „по функцији“ руководилац Националног савета за децентрализацију) и други члан овог Савета – „десна рука“ Млађана Динкића – Бошко Ничић. Овај последњи је изјавио, да се „статистички региони требају трансформисати у аутономне регионе, такве као што је данашња Војводина. Србија треба да постане заједница тих аутономних региона. Скупштина треба да постане дводомна и да се састоји од већа региона и већа грађана“. Ради се, дакле, о репродуковању система федеративне Југославије уочи њеног распада. Чак штавише, по речима Б.Ничића, сваки регион треба да себи пронађе свог партнера у редовима Европске уније, како би од њега добијао финансијску помоћ – што значи конституционо фиксирање у Србији етничких „петих колона“, које финансирају Мађарска, Румунија, Бугарска, Турска, Албанија и други садашњи и будући чланови Европске уније. Према информацији коју је аутор овог текста добио у Српској скупштини, „нови устав Србије заиста ће на републичком и регионалном нивоу фиксирати све те принципе функционисања „јединствене Југославије“ из краја 1980-их година – колективно руководство, консензус република, право вета – које су широко употребљавале сепаратистичке снаге и што је на крају и довело до крвавог распада државе“.

Међутим, и овакав ниво распада Србије није самоциљ за Европску унију и њене стављенике у Београду. Према расположивим подацима, Запад намерава да створи Балканску федерацију православних земаља. У њеном саставу би се нашли полунезависни региони који су под пуном политичком и финансијском контролом Запада и Ватикана. Тај пројекат се данас активно разматра у Билдербершкој групи. Ради се о дефинитивном разбијању јединственог православног простора на Балкану уз истовремено вештачко повећање удела и утицаја католичког елемента у Албанији, Босни и Херцеговини, Војводини и другим областима, што у потпуности одговара интересима Ватикана, који стоји на изворишту распада Југославије почетком 1990-их година.

Дакле, у резултату „регионализације“ у таквом облику како је поимају у Европској унији и српским руководећим круговима, на територији садашње Србије појавиће се минимум четири нове државе под политичким и финансијским покровитељством Европске уније: албанска – на Косову и Прешевској долини, мађарска – у Војводини, циганска – са престоницом у српском (засад још) Нишу, босанско-муслиманска - у Санџаку. То ће значити поновну (после доласка у XIV веку на Балкан Османлијске империје) ликвидацију српске државности и претварање Срба из државотворног народа у аморфну етничку групу, чије ће будуће станиште бриселски чиновници одредити по принципу „оно што јер преостало“.

Европска унија припрема се да докусури српску државност

Пише: Петар Искендеров
уторак, 18 август 2009 18:08

(Петар Ахмедович ИСКЕНДЕРОВ, старији научни сарадник Института славистике Руске академије наука, магистар историјских наука, међународни коментатор листа „Времја новостјеј“)